Λόγος ΙΗ': Επιστολή προς φίλο φυλακισμένο που ρωτά πώς να απαλλαγεί από τον σατανικό πειρασμό, από τις αισχρές ονειρώξεις του ύπνου, από τα ακόλαστα συναισθήματα και από την ραθυμία (Άγιος Μάξιμος Γραικός)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 29 Νοεμβρίου, 2016

Απόρησα με την παράκλησή σου, διότι κατεχόμενος από αυτήν την πικρία, μου ζητάς την ψυχική ίαση από τα αισθήματα, με τα οποία σε πειράζει ο φθόνος του διαβόλου. Εφόσον δεν έχω καμμία αρετή και δεν είμαι ικανός να σου προσφέρω τέτοια ίαση, πώς και με ποιον τρόπο μπορώ να σε βοηθήσω, όταν μάλιστα και εγώ ο ίδιος έχω ανάγκη από αυτήν;
Αφού όμως με εμπιστεύεσαι, όσο ο Θεός φωτίζει την αδύναμη σκέψη μου, θα σου υπενθυμίσω ό,τι ξέρεις και ο ίδιος.
Το κτηνώδες άναμμα και το επακόλουθο νυχτερινό μίασμα γίνεται είτε από την **φυσική μας θερμότητα** είτε από την **περιττή κατανάλωση νόστιμων φαγητών** είτε από την **προηγούμενη συχνή ικανοποίηση αυτού του πάθους** και την συνήθεια προς αυτό. Αλλά μερικές φορές συμβαίνει και από την **υπερηφάνεια**, όταν λόγου χάριν καταδικάζουμε τους συνανθρώπους μας, αλλά και από την ακατάπαυτη πονηρή **επίδραση των δαιμόνων** εναντίον μας, που ανάβουν στις καρδιές μας την κτηνώδη επιθυμία. Οι πρώτες δύο αιτίες του θεομίσητου αυτού μιάσματος σβήνουν και εξολοθρεύονται εντελώς με την **εγκράτεια** από την **υπερβολική τροφή και τον ύπνο**, όπως μας διδάσκει αυτός που είπε: «*Εγώ δε εν τω αυτούς παρενοχλείν μοι ενεδυόμην σάκκον και εταπείνουν εν νηστεία την ψυχήν μου*» (Ψαλμ. 34, 13). Ως «**σάκκον**» να εννοήσεις τον **θρήνο**, την **κατάνυξη** και την απόρριψη της σωματικής ησυχίας. Και πάλι ο ίδιος μας διδάσκει λέγοντας: «*Εστράφην εις ταλαιπωρίαν εν τω εμπαγήναί μοι άκανθαν*» (Ψαλμ. 31, 4). Ως «**άκανθον**» να εννοήσεις το **αναμμένο βέλος της άσωτης επιθυμίας**. Ως «**ταλαιπωρίαν**» την **εκούσια αυτοεξάντληση**, δηλαδή όταν κάποιος εξαντλεί τον εαυτό του με πολύχρονη αποχή από την τροφή, την αγρυπνία αλλά και με διαφόρους πνευματικούς αγώνες, την από βάθους καρδίας ταπεινοφροσύνη και την καθαρή προσευχή. Αυτό ακριβώς το έχει πει λεπτομερώς σε άλλο χωρίο· «*και κατεκάμφθην έως τέλους*», δηλαδή εξήντλησα τον εαυτό μου με διαφόρους αγώνες της νηστείας, και «*όλην την ημέραν*», δηλαδή στην διάρκεια όλης της ζωής μου, «*σκυθρωπάζων επορευόμην*», δηλαδή ενθυμούμενος συνεχώς την αμαρτία μου ποτέ δεν έπαψα να λυπάμαι, να θλίβομαι και να κλαίω γι’ αυτήν. Γιατί; «*Ότι αι ψόαι μου επλήσθησαν εμπαιγμάτων και ουκ έστιν ίασις εν τη σαρκί μου*» (Ψαλμ. 37, 7-8). Αλλά αρκετά γι’

αυτό.

Και επειδή λες, «είμαι ράθυμος», να παρηγορήσεις τον εαυτό σου με τα λόγια του εναρέτου, που λέγει: «*Ιδού εμάκρυνα φυγαδεύων και ηυλίσθην εν τη ερήμω*» (Ψαλμ. 54, 8) . Και άκουσε προσεκτικά, πώς βοηθούσε τον εαυτό του, όταν τον ενοχλούσαν η **ραθυμία** και η καταιγίδα διαφόρων αναστατώσεων της σκέψης που προκαλούσαν τα δαιμόνια (Ψαλμ. 54, 9): «*Προσεδεχόμην τον σώζοντά με από ολιγοψυχίας και από καταιγίδος*». Να μιμείσαι αυτόν τον ενάρετο και κατά το μέτρο των δυνάμεών σου να οπλιστείς με πίστη και ελπίδα στην φιλανθρωπία του Σωτήρος. Τότε θα έχεις κάθε βοήθεια από Αυτόν, επειδή «*εγγύς Κύριος πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν, πάσι τοις επικαλουμένοις αυτόν εν αληθείᾳ. Θέλημα των φοβουμένων αυτόν ποιήσει και της δεήσεως αυτών εισακούσεται και σώσει αυτούς*» (Ψαλμ. 144, 18-19).

Και αφού λες, «δεν μπορώ να σκάψω», θα σου απαντήσω. Μην σταματάς να σκάβεις, όχι όμως την γη και το χόρτο που φυτρώνει, αλλά την καρδιά και την συνείδησή σου, εκριζώνοντας τις φυτοζωούσες, κακές **κοσμικές επιθυμίες** -εξαιτίας της πολύχρονης κακής συνήθειας— τα απρεπή ήθη και τις σκέψεις.**Μην ντρέπεσαι να παρακαλέσεις τον Σωτήρα με επιμονή για την άφεση των αμαρτιών σου** , για να βελτιωθείς στο μέλλον και να ζήσεις αγαθή και θεάρεστη ζωή.**Ο Σωτήρας αγαπάει τέτοιους επίμονους ικέτες**, επειδή ο ίδιος είπε: «*Αιτείτε, και δοθήσεται υμίν, ζητείτε, και ευρήσετε, κρούετε, και ανοιγήσεται υμίν*» (Ματθ 7, 7). Η μακαριότητα για έναν μοναχό συνίσταται στο να πορεύεται ολόψυχα και με όλη την καρδιά του στον δρόμο των εντολών του Σωτήρος και της παραδόσεως των Πατέρων.

(Πηγή: Αγίου Μαξίμου Γραικού «Λόγοι» τ. α’, Ιερά Μονή Βατοπαιδίου)